

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9225 af 15/03/1998 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-27-98 om foreløbig beslutning - godkendelse - nødvendig behandling - nye oplysninger

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 40329-95

Ankestyrelsens principafgørelse O-27-98 om foreløbig beslutning - godkendelse - nødvendig behandling - nye oplysninger

Resume:

Ankestyrelsen tiltrådte Børn og unge-udvalgets afgørelse om godkendelse af formandens beslutning efter bistandslovens § 35 c, jf. § 35 b (nu servicelovens § 45, jf. § 44) , hvorved det var bestemt, at barnet skulle underkastes nødvendig behandling. Formanden traf beslutning den 19. november 1995, og beslutningen blev godkendt på møde i Børn og unge-udvalget den 23. november.

Ankestyrelsen tiltrådte Børn og unge-udvalgets godkendelse, selv om der efterfølgende var fremkommet oplysninger om barnets forhold, der ændrede grundlaget for godkendelsen. De efterfølgende oplysninger kunne således ikke ændre på vurderingen, at der på tidspunktet for formandens afgørelse var behov for øjeblikkelig indgriben.

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 35b og § 35c

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 75

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 218 af 15. december 1992 om bistandslovens bestemmelser om særlig støtte til børn og unge - pkt. 82-85, pkt. 99-107

Sagsfremstilling:

En kvinde på 26 år var stofmisbruger med blandingsmisbrug. Hun havde aldrig haft arbejde og modtog forhøjet almindelig førtidspension. Kvinden var blevet gravid, og om ægtefællen var det oplyst, at han modtog kontanthjælp. Parternes forhold havde i perioder været problematisk og ustabil.

Under graviditeten indtog kvinden heroin, ketogan, cannabis samt havde et konstant forbrug af nervemedicin. Kvinden blev indlagt til nedtrapning, og det var forventet, at barnet skulle forløses ved kejsersnit den 26. september 1995. Den 18. september gav kvinden udtryk for at hun ikke længere kunne udholde at være gravid, og at hun og ægtefællen ville tage til Sverige for at føde, hvis ikke det planlagte kejsersnit blev fremrykket. Kvinden truede med at gøre skade på sig selv og fosteret. Det blev på denne baggrund besluttet at foretage akut kejsersnit på psykisk indikation.

Den 19. september blev barnet forløst ved kejsersnit. Det første levedøgn udviklede barnet behandlingskrævende abstinenser og blev sat i behandling med fenemal. Dosis blev den 23. oktober øget på grund af svære abstinenssymptomer. Det var oplyst, at barnet fremtrådte uroligt med øget muskelspænding, sitrede og var dårlig til at spise.

Den 19. november forlod kvinden hospitalet med barnet uden personalets viden.

I brev af 19. november blev det fra hospitalet oplyst, at der hos et barn med abstinenssymptomer altid ville være en risiko for livstruende komplikationer. Under den medicinske behandling og 5 døgn efter ophør af denne skal et barn med abstinenssymptomer derfor observeres i hospitalsregi, idet der erfaringsmæssigt kunne komme livstruende symptomer, der krævede øjeblikkelig behandling. Om barnet

blev det oplyst, at det var under nedtrapning med fenemal. Det havde fortsat abstinenssymptomer, og det havde i perioden fra den 9. til den 17. november været i intensiv observation for lungebetændelse.

Den 19. november besluttede formanden for Børn og unge-udvalget, at barnet skulle underkastes nødvendig behandling.

Politiet blev herefter anmodet om bistand og om, at der blev iværksat en eftersøgning af barnet, hvilket dog ikke resulterede i, at barnet blev fundet, og at afgørelsen dermed blev fuldbyrdet.

Den 8. januar 1996 trak kommunen, hvortil forældrene var tilflyttet efter fødslen, efterlysningen af barnet tilbage. Barnet var forinden blevet undersøgt af en læge, som erklærede, at barnet var i trivsel.

Forældrene klagede til Ankestyrelsen med henblik på ophævelse af formandens beslutning. Med klagen var sendt en speciallægeerklæring, hvoraf fremgik, at barnet var normalt i enhver henseende.

Afgørelse:

Ankestyrelsen tiltrådte Børn og unge-udvalgets godkendelse af formandens foreløbige beslutning, jf. bistandslovens § 35 c, stk. 3, jf. § 35 b, om at barnet skulle underkastes nødvendig behandling.

Det var således Ankestyrelsens opfattelse, at beslutningen, efter de oplysninger der forelå, da formanden traf sin foreløbige beslutning, ikke kunne afvente sagens behandling i Børn og unge-udvalget.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at barnet den 19. november 1995 stadig var i behandling for abstinenssymptomer. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at nedtrapning af barnet var kompliceret, fordi der havde været tale om blandingsmisbrug, at barnet var født for tidligt, og at det netop havde haft en alvorlig luftvejsinfektion. Endelig havde Ankestyrelsen lagt vægt på, at der erfaringsmæssigt hos et barn med abstinenssymptomer ville være risiko for livstruende komplikationer ved ophør af behandling. Derfor kunne der opstå situationer, der krævede øjeblikkelig behandling.

Ankestyrelsen tilføjede, at det forhold, at barnet senere ifølge lægeligt tilsyn angiveligt var fundet rask, ikke kunne ændre vurderingen af, at der på tidspunktet for formandens afgørelse, var behov for øjeblikkelig indgriben.